

†Тавджи ? *omъ tachdieu, tailleur de pierres; qui vend ou transporte des pierres.*

†Таксирдаръ *omъ tahçildar (pers. qui fait la recette) percepteur, préposé au recouvrement des deniers publics.*

†Такунъ — каблукъ.

†Таласъмъ *enp. omъ thylsim et thylsem, s. a. Talisman, caractères, figures magiques Plur. htalacim.*

Танъкъ *пр.* = тѣнъкъ, тонкій: Леле варе, танка Стано! Ч. 282. Мита има танки вежди. *ib.* 347.

†Талия *omъ tapou 2° acle de servitude, de vassalité, titre possessoire qui constate l'état de la terre.*

Таткинъ, *пр.* отцовъ: Ке ме найдинъ майкини пазу'и, — таткини скуте'и. М. 513.

†Таутъ *omъ te'ahhud, (ar.) soins—promesse; te'ahudlu mektoub, lettre chargée ou recommandée.*

†Тевекель *omъ tevekkul, s. a. Confiance en Dieu, résignation.*

Тейни *пр.* *см.* тѣхенъ: Си оидо'е сѣи по дома, Да си пѣле тейни кѣшчи. Сб. 65.

Текнефесъ *пр.* — конь. К. III. 239.

Теме с. е. темя: Ке го мереше чоекот со еден бубакерен конец, от теме до земн. Сб. 93.

Темница с. ж. темнота: Во таia нокъ беше многу темница. Сб. 108. Борина немахъ да светна, Темница бѣше, не видохъ. М. 449.

Темниновъ *пр.* *отъ* темянъ: Темняново коренье. Ил. 241.

Темнянъ с. м. темянъ, ладонъ, онмиамъ: Темнян и вѣсок, свила и коприна. Ил. 271.

Тѣпамъ се *ил. св. взаимн.* = бнж се, бѣхъ съ кѣмъ: Два брѣла се тѣпаеъ, бѣли пѣни пѣшчаеъ (Гребени совѣли). Сб. 147.

Тѣпачка с. ж. убійство. Сб. 113. Тѣпачъ с. м. убійца. Сб. 113.

Тѣраежъ с. м. (= таралежъ), ежъ: Мѣзжи како тѣраеж. Сб. 144.

†Тѣракилькъ *enp. omъ terākē, s. a. Hérité.*

†Тѣстамель* *omъ testmāl, destēmal et destimāl, s. p. t. Essuie-main.*

†Тѣтра *omъ tetrē subs. t. Gomme, adragant.*

Тѣичиъ с. м. воробей: Карали се тѣичи (=врабци, казва се и врабцъ) за чуждо просо. Сб. 142.

Тѣнъкъ *пр.* = тѣнъкъ Цѣрните очи, тонките веги. М. 360. Ми загина тонко платно. *ib.* 443. Ми го фати за тонки рамена. М. 142. *ср.* тѣнъкъ.

†Тѣплийка *omъ thoplu Qui est garni d'une tête.*

Требенъ *пр.* *отъ* требъ, очищенный отъ шелухи, скорлупи: Сѣ згоди болно сейменче, Посака пуста понада, ѣтки оре'и требени. М. 508.

†Тригия Трагия Тиргия *отъ* *тrec. труга ѣ, Weinhefen.*

Тригодиченъ *пр.* трѣхъ лѣтъ, трѣх-годовалый: Конче тригодишно. Сб. 57.

†Труновъ *отъ* *тrec. трѣновъ, то, нила.*

†Труфж *отъ* *рум. trufi, se glorifier, s'enorgueillir, être bouffi de vanité.*

Трѣлявъ *пр.* = трѣливъ, высохший: Крѣтко лѣяйте мѣмето, Зѣр ie iѣзливо iѣжето, Зѣр ie трѣля вѣтката, Зѣр ie кѣмливо мѣстото. Трѣля (отъ трѣхлява = изсѣхнѣла). Ил. 282.

Трѣса с. ж. походка: Тѣржѣж мѣж дивѣйжъ, Пѣглеж мѣж мѣатъ юнѣк (тѣрж — тѣрса = ходъ). Ил. 270.

Трѣтѣръ с. м. *ср.* (рум. turturea, *въ* *новопр.* турторѣра, ѣ Turteltaube, горлица): На пѣй-мѣлѣжъ сестрѣ, или булѣжъ зетѣжъ сѣ прѣмѣта прѣзъ рамената бѣла кѣрна и кѣтка на челото отъ трѣтѣръ и пѣперудки съ 5—6 рублица, това сѣ символъ младѣженства. Ч. 82. *ср.* *ib.* 70. Или же не тоже ли что трѣтуръ (Ил. 328) = стратулъ, златуръ (название цѣнтка)?

Тулинь с. м. *ср.* *напр.* тоулоуѣа, ѣ, Schneeflocke, хлопья снѣгу: Лицето му меко, Като тулинь памукъ. М. 283. Брѣдата му е друшки, Като тулукъ (*enp. очен.* *см.* тулуиъ) бубакъ. В. 170.

Тульбенъ* (dul-bend, ou tul-bend, s. p. t. compos. Mousseline. Partic. celle avec laquelle les Turcs enveloppent leur bonnet. De ce mot corrompu vient le mot français turban) с. м. кисея: На репрежъ и алень тульбенъ махрама. М. 570.

†Туна-ялѣса *omъ* thouna Danube *и omъ* iälly, s. t. Rive, bord, quai, rivage.

†Тура* = тугра.

Туркиджѣя* (turki, s. t. Chanson) пѣвецъ: На песните туркиджѣя. М. 302.

†Турта *въ* *рум. turta тортъ.*

Тутѣнчокъ с. м. *ум.* *отъ* тутѣнъ, табачокъ: Беше си запазилъ чѣбѣчето и туку тѣргаше тутѣнчокъ. Сб. 109.